A. D. 1905.

CURRENDA XII.

Kongregacya XX. Dziekanów i uchwały na niej zapadłe, w dniu 9. listopada br.

Po zagajeniu, w którem daliśmy wyraz Naszej wdzięczności za ofiarność, z jaką Przewielebny Kler i lud jego pieczy powierzony wspiera usiłowania Nasze około wzniesienia tak bardzo potrzebnego w mieście naszem drugiego kościoła i około rozwoju małego Seminaryum—i zarazem poleciliśmy dalszej pamięci i opiece te dwa wyż wymienione dzieła tak wielkiej doniosłości—nastąpiły dyskusye nad tematami, jako to:

I. *Jak postępować ze sługami, którzy służbę przyjmują u żydów?* Po przeprowadzeniu wszechstronnej i wyczerpującej nad pytaniem tem dyskusyi postanowiono trzymać się zasady następującej: Służbę u żydów jako niebezpieczną tak wierze jako i obyczajom chrześciańskim winien każdy duszpasterz owieczkom swoim odradzać i przy każdej sposobności czyto z ambony czy przy katechizacyi a nawet w prywatnych rozmowach, na niebezpieczeństwa takiej służby pilnie zwracać uwagę. Absolutnie jednak zakazywać takiej służby nie można, bo zakaz taki zwłaszcza po miastach nie prowadziłby do celu, a potem pamiętać trzeba i na to, co niestety smutną jest prawdą, że niebezpieczeństwo utraty wiary i cnoty grozi sługom naszym także i w domach chrześciańskich. Nie wypada też bezwzględnie żądać od sług, zwłaszcza po większych miastach, by się wykazały pozwoleniem swojego X. proboszcza na objęcie służby w domu żydowskim, gdyż bardzo często przyjmują sługi służbę u żydów bona fide bez zamiaru ignorowania swej Władzy duchownej—a może i dlatego, że na służbie u żydów mają większą swobodę w wykonywaniu obowiązków chrześciańskich niż u służbodawców chrześciańskich. Po wsiach wskazany jest większy rygor dlatego, że i żydów jest tam mniej a więc i kontrola nad sługami jest dla duszpasterza łatwiejszą, dlatego dobrze robić będą Proboszczowie wiejscy jeżeli żądać będą w danych razach pozwolenia na objęcie takiej służby. Co do postępowania in S. Tribunali Poenitentiae nie godzi się bezwzględnie odmawiać absolucyi dlatego tylko, że ktoś służy u żydów, lecz należy dokładnie i roztropnie zbadać wszystkie okoliczności dla których sługa może i zmuszoną była do objęcia takiej służby, a jeżeli spowiednik nabył tego przekonania, że słudze nie grozi żadne niebezpieczeństwo, że nadto dotyczący penitent lub penitentka jest bene dispositus i przyrzeka zmienić a względnie opuścić taką służbę—dać rozgrzeszenie, bo łatwo zajśćby mogła i ta ewentualność, że penitent tak odepchnięty od tronu miłosierdzia nigdy więcej do spowiedzi nie wróci, co byłoby prawdziwem i wielkiem nieszczęściem. Inaczej rzecz się ma z mamkami, które stale karmią dzieci żydowskie. Takim, ponieważ stale trwają in crimine, dla braku bonae dispositionis odmawia się absolucyi. — Co do sług

w karczmach żydowskich, jeżeli tylko nie grozi im tam żadne niebezpieczeństo, nie robić różnicy między sługami w innych domach żydowskich. Szynkowanie w karczmach żydowskich w niedziele i święta nasze katolickie uważać i traktować należy jako pogwałcenie przykazania kościelnego co do święcenia niedzieli i świąt. W ogóle akcya cała kontroli nad sługami u żydów ogranicza się więcej do roztropnego postępowania w konfesyonale i potrzebną w tej mierze jest zgodność postępowania X. Proboszcza i jego wikaryusza.

II.) Drugi przedmiot obrad kongregacyi był: *Ustanowienie terminu Spowiedzi Wielkanocnej* jednego dla wszystkich parafij całej Dyecezyi. — Pobudki, dla których niektórzy Rządcy parafij wnieśli do Ordynaryatu Biskukiego prośbę o zaprowadzenie we wszystkich kościołach jednego terminu do odprawienia Spowiedzi Wielkanocnej są tak przekonywujące i uzasadnione, że nad przedmiotem tym nie było potrzeby dyskusyi i w uwzględnieniu tej prośby Ordynaryat Bpi niniejszem zezwala, aby odtąd Spowiedź Wielkanocna we wszystkich parafiach całej dyecezyi rozpoczynała się już z Niedzielą I. Postu i trwała aż do Niedzieli Trójcy Przenajświętszej włącznie. Facultas absolvendi a casibus Nobis reservatis (exc. 6.) toto hoc tempore datur omnibus Confessariis a Nobis approbatis.

III.) Na pytanie: *Jeżeli jakie święto uroczyste* (festum utriusque fori) *wypadnie w Piątek lub Sobotę czy w takim razie praeceptum abstinentiae a carnibus wolno anticipare?* Po dyskusyi nastąpiła taka odpowiedź: Ponieważ Decretum S. Romanae et Universalis Inquisitionis, Datum Feria IV. die 5. Decembris 1894 (Vide Currend. VI. ex a. 1895) wyraźnie mówi: Supplicandum Sanctissimo ut Episcopis aliisque locorum Ordinariis concedere dignetur facultatem anticipandi die sibi benevisa atque ob gravissimas causas etiam dispensandi super lege ieiunii et abstinentiae, quando festum sub utroque praecepto servandum *Patroni Principalis aut Titularis*, vel solemne aliquod festum item *magno populorum concursu* celebrandum, inciderit in *ferias sextas aut Sabbata per annum*, excepto tempore Quadragesimae, diebus quatuor temporum et Vigiliis per annum jejunio consecratis... oświadczamy, że jeżeli zajdzie tego potrzeba rozumna wolno prosić Ordynaryat Biskupi de casu ad casum o dyspenzę ale tylko gdy się rozchodzi o święta tak zwane Odpustowe (bo wtedy tylko jest concursus popul.) a otrzymawszy dyspenzę należy z ambony w niedzielę poprzedzającą ogłosić, że na mocy dyspenzy otrzymanej ze strony Ordynaryatu Biskupiego wolno post czy abstynencyę anticypować we czwartek.

Post, który zwykle w Wigilią Odpustu się zachowuje—non obligat sub peccato lecz jest wskazany tylko e pietate.

IV.) Z sprawą pod III. była połączona kwestya używania do „omasty“ tłuszczu zwierzęcego jak: słoniny, sadła, smalcu w Poniedziałki, Wtorki i Czwartki Wielkiego Postu i to trzy razy dziennie tj. na śniadanie, obiad i wieczerzę. Dla szczególniejszych trudności, jakie przedstawiali XX. Dziekani, udzielamy dyspenzy na te dni i to tak dla miast jakoteż i wsi.

V. Przyszła pod obrady kwestya taka: *Plebana, który nie ma do pomocy wikarego i sam jeden sprawuje przy kościele parafialnym obowiązki duszpasterskie, proszą ze Sumą na odpuście w sąsiedztwie.* Pleban chciałby usłużyć sąsiadowi i gotów jest przybyć ze Sumą—ale odpust ten wypada w Niedzielę lub Święto uroczyste i parafianie jego mają obowiązek być na Mszy św. Jeżeli tedy pojedzie z tą Sumą — parafianom swoim odbierze obowiązek wysłuchania Mszy św. ale i dobrodziejstwo Mszy św.— Czy można w takim razie prosić ze skutkiem o facultatem binandi?

Odpowiedź: Facultas binandi w takim wypadku jest dopuszczalna, ale potrzeba żeby absolutnie nie można ze Sumą znaleźć jakiegokolwiek innego księdza. W podobnych tedy wypadkach winni Rządcy Parafij de casu ad casum wnosić do Ordynaryatu Biskupiego umotywowane prośby, w których wykazać należy, że mimo poszukiwań nie znaleziono innego Sumisty, Z pytaniem tem połączono

VI.) Pytanie: *Czy wolno odpust odłożyć* na następną Niedzielę lub na jaki dzień wśród Oktawy? Na pytanie to powinno odpowiedzieć brzmienie Brevis Indulgentiarum, które każdy kościół parafialny posiadać winien, a w którem, wyraźnie są wymienione warunki odpustowe. Jeżeli w tem Breve powiedziane np. że na święto Jakuba św. 25 Julii dozwolony jest odpust a I. Vesperis diei 25 Julii usque ad solis occasum hujus diei, toć jasną rzeczą jest, że odpustu dostąpić mogą wierni 25 lipca a nie w następną Niedzielę ani nie wśród Oktawy św. Jakuba. Niechże tedy każdy Rządca Parafii. przeczyta dokladnie swoje Breve odpustowe i do treści jego się stosuje. — W razie wątpliwości jakiej należy Breve to przedłożyć Ordynaryatowi i prosić o wyjaśnienie Gdzie takiego Breve nie ma, bo albo zniszczało albo zaginęło, należy w drodze przez Ordynaryat wystarać się u Stolicy św. o nowe Breve Indulgentiarum. Przy tej sposobności zwracamy uwagę, że rzadko bardzo Stolica św. nadaje odpusty pro semper, lecz zazwyczaj ad decursum septem annorum. A więc i z tego względu polecamy przejrzeć Brevia Indulgentiarum i gdzie tego zachodzi potrzeba postarać się o renowacyę czyli prorogacyę łask odpustowych.

VII. Kongregacya uchwaliła prosić Ordynaryat Biskupi, aby raczył wyjednać u Stolicy św. zezwolenie, iżby odtąd w Dyecezyi obchodzono Święto Przenajświętszej Rodziny, które wypada na Niedzielę III. po Trzech Królach i by do kalendarza dyecezalnego wolno było przyjąć w najnowszym czasie kanonizowanego rodaka naszego św. Melchiora Grodzickiego—zaś Święto Szymona z Lipnicy mur. żeby Stolica św. raczyła dla dyecezyi naszej wynieść do rzędu Święta Imae classis. Do prośby tej najchętniej się przychylamy i stosowne kroki do Stolicy św. niebawem poczynimy.

VIII. W sprawie *ksiąg inwentaryalnych*, które prawie w ogóle są przestarzałe i celowi mniej odpowiedne uznano, że wskazanem jest sporządzenie nowych, obejmujących faktyczny stan majątku kościelnego i plebańskiego, że sporządzenie to jest obowiązkiem zarządców parafij i w możliwie najbliższym czasie dokonanem być powinno. Potrzebne do tego szczegółowe wskazówki wyda Kons. biskupi po osiągnieniu porozumienia z Wys. c. k. Namiestnictwem.

IX. Uznano, że *liturgia* może, a w miarę zachodzących potrzeb powinna być przedmiotem rozpraw na Kongregacyach dziekańskich; zaś XX. Dziekani mają prawo i obowiązek zwrócić uwagę Kondekanalnych na usterki i błędy przy odprawianiu Najśw. ofiary popełniane. —

X. Następnie zastanowiano się nad kwestyą samoistnych katechetów przy szkołach ludowych i wydziałowych, a mianowicie omawiano ich stosunek do reszty kleru dekanalnego. Owocem tych obrad są następujące, wchodzące z dniem dzisiejszym w życie przepisy:

a) XX. Katecheci samoistni, tak stale jak i tymczasowo przy szkołach ludowych i wydziałowych ustanowieni, są obowiązani do brania udziału w corocznych Kongregacyach dekanalnych tych Dekanatów, w których obrębie mają posady. W razie ważnej przeszkody powinni swą nieobecność usprawiedliwić.

b) Podobnie jak księża parafialni muszą wszyscy powyżej wymienieni księża Katecheci aż do ukończenia 50. roku życia odrabiać z Katechetyki elaboraty na otrzymany od X. Dziekana temat i muszą takowy przed Kongregacyą ks. Dziekanowi do przejrzenia oddać, a na Kongregacyi na rozkaz X. Dziekana odczytać.

Przy tej sposobności przypominamy niektóre dawniejsze Nasze przepisy co do nauki religii w szkołach ludowych, domagając się ich ściślejszego niż dotąd zachowania:

a) Jeżeli w której parafii jest więcej szkół, natenczas ks. Proboszcz powinien się dzielić szkołami z ks. Wikarym.

b) Jeżeli w parafii jest tak dużo szkół, iż Duchowieństwo nie może wszystkich regularnie zaopatrywać, chętnie udzielimy nauczycielowi lub nauczycielce Misyi kanonicznej do uczenia w tej szkole, przy której mają posady. W tym celu musi sam dotyczący ks. Proboszcz wystósować do Nas prośbę zaopatrzoną jako w alegat w patent nauczycielski dotyczącego nauczyciela lub nauczycielki i stwierdzeniem, że osoba ta zasługuje swem pobożnem życiem na tego rodzaju zaufanie.

c) Księża, udzielający religii, są obowiązani zapisać do dziennika lekcyjnego własnoręcznie i swoją obecność na godzinie i treść każdej lekcyi.

d) Są oni także nie tylko uprawnieni ale i obowiązani do udziału w konferencyach grona nauczycielskiego zwłaszcza klasyfikacyjnych i dyscyplinarnych.

e) Obowiązani są wpisać co kwartał cenzury z nauki religii do katalogu głównego, aby t. z. zawiadomienia szkolne, które dzieci otrzymują od Zarządów szkolnych i okazują rodzicom, nie były ku wielkiemu nieraz zgorszeniu katolickich rodzin pozbawione not z religii.

f) Caloroczne popisy czyli tak zwane egzaminy szkolne nie powinny się odbyć bez odpytania z religii. To też ten kapłan, który w ostatnim kursie udzielał w pewnej szkole, względnie w pewnej klasie nauki religii, jest także obowiązany do odpytania dzieci z religii zaraz na początku takiego egzaminu i to bez względu na to, czy wyznaczony przez Nas lub przez Naszego Inspektora szkolnego przewodniczący do egzaminu z nauki religii stawił się na czas na egzamin czy nie. — W tym ostatnim wypadku uważa się dotyczący kapłan za Przewodniczącego, a wszystkich obecnych panów świeckich za świadków.

g) Z małej liczby godzin, przeznaczonych na naukę religii, nie powinna być ani jedna tak opuszczona, iżby się jej w razie zaniedbania w zwykłym terminie, nie nadrobiło w innym dowolnie obranym dniu i godzinie.

h) Przewielebnym księżom Inspektorom szkolnym kładziemy na sumienie, by często i ściśle według Naszej instrukcyi odbywali wizyty szkolne i nam szczegółowe z nich składali sprawozdania. Instrukcya ta jest zamieszczona w Poradniku ks. Kan. Dra Bernackiego na str. 212.

i) Księżom Katechetom i klerowi parafialnemu, udzielającemu nauki religii w szkołach ludowych i wydziałowych przypominamy Naszą Instrukcyę, zamieszczoną w tymże Poradniku na str. 214.

XI. Dalej była także mowa o obowiązku odprawiania Mszy św. tak tych, które są przy poszczególnych kościołach fundowane i które też ratione annui proventus przez korzystającego z takiej fundacyi kapłana sub gravi muszą być odprawione po myśli aktu fundacyjnego, jakoteż i o tych, które ciążą na funduszu religijnym, a niektórym kapłanom dyecezalnym odpowiednio do wysokości ich poborów służbowych z funduszu religijnego pobieranych, zostały do odprawienia przydzielone.

Odnośnie do obydwóch tych gatunków oblig mszalnych zwracamy się niniejszem do XX. Dziekanów z przypomnieniem, że lustracya tak zwanych „Konspektów“ i książek, zatytułowanych po łacinie: „Liber ad implendarum obligationum“ jest jednym z najcelniejszych zadań przy corocznych wizytach dziekańskich. Przy takiej sposobności powinien ks. Dziekan poznać dokładnie jakie który z Kondekanalnych ma do odprawienia ciężary fundacyjne i czy je rzeczywiście sumiennie wypełnia. Wszystkiemu zaś Klerowi dyecezalnemu odnośnie co do pierwszej kategoryi ciężarów fundacyjnych oświadczamy niniejszem, że o ile to tylko według przepisów prawa kanonicznego jest możebne, chętnie udzielamy redukcyi tych ciężarów jeżeli dzisiejszy dochód odnośnych fundacyi nie dochodzi do wysokości pospolicie w Dyecezyi używanych taks za poszczególne posługi duchowne. — Odnośnie do drugiej kategoryi ciężarów zaznaczamy, że mamy najsilniejsze przekonanie, iż jest rzeczą sumienia nałożone z tytułu pobieranej z funduszu religijnego pensyi Msze św. jak najskrupulatniej tak co do liczby jako też i co do jakości w należytym czasie odprawiać. Doświadczenie, przy kanonicznych wizytacyach nabyte, przekonało Nas, że w tutejszej Dyecezyi działo się, oczywiście „bona fide“ nie wszędzie według Naszego przekonania. Aby jednak koniecznie do jednostajności w tym przedmiocie doprowadzić, postanowiliśmy użyć następujących środków:

a) Wszelkie w tej materyi dyspenzy już dawniej może ustnie lub pisemnie dla poszczególnych kapłanów lub może gremialnie dla całych Dekanatów udzielone lub udzielić się mające uważamy za nie dopuszczalne i za nieważne i nie istniejące ogłaszamy.

b) W najbliższym czasie roześle Nasza kancelarya poszczególnym kapłanom nowe Konsygnacye tychże Mszy św. — a My już dzisiaj skrupulatne ich odprawianie P. T. Klerowi Naszemu ciężko na sumienie wkładamy.

c) Za możliwe dotychczasowe w omawianym przedmiocie zaniedbania będziemy się starali otrzymać od Stolicy św. kondonacyą. —

Opieka nad przestępcami małoletnimi.

Ck. Ministerstwo sprawiedliwości słusznie od pewnego czasu poczęło zwracać szczególniejszą uwagę na przestępców małoletnich, od 14 do 18 lat, skazanych na więzienie. Cóż bowiem mogło ich doprowadzić do takiego nieszczęścia pomimo młodocianego wieku? Najczęściej brak rodzicielskiej opieki, brak wychowania, zajęcia, rozwagi, doświadczenia, włóczęgostwo, złe towarzystwo i zły przykład. Będąc jeszcze młodymi i nie mając serca tak już zakamieniałego, jak starsi, wytresowani, nałogowi zbrodniarze, budzą ci małoletni przestępcy uzasadnioną nadzieję, że jeszcze możnaby ich przyszłość uratować i przed recydywą zabezpieczyć, gdyby tylko odtąd, jak przestąpili progi więzienne i po odsiedzeniu kary, otaczały ich warunki więcej sprzyjające ich rozwojowi moralnemu. Z tego powodu wspomniane Ministerstwo sprawiedliwości poleca najusilniej dozorcom więzień i domów karnych, aby przestępcy małoletni pod żadnym warunkiem nie mieli styczności ze skazańcami starszymi, albowiem długoletnie doświadczenie wykazało dowodnie, że wtedy dopiero młody człowiek dostawszy się do więzienia stał się skończonym łotrem, gdy się tamże zetknął z zawodowymi zbrodniarzami. Powtóre główna troska skierowana jest na to, aby ci młodociani przestępcy obok zasad religijnych i moralnych zaznajomili się z pracą fachową, któraby im po wyjściu z więzienia mogła zabezpieczyć utrzymanie życia, jak bowiem brak zajęcia, wstręt do pracy, prowadzi do nędzy, a przez nią często i do zbrodni, tak praca pilna i wydatna zapewnia człowiekowi byt materyalny i zarazem stanowi tarczę przed wielu upadkami pod względem moralnym.

Najbardziej krytycznym i niebezpiecznym dla młodego przestępcy jest ten dzień, w którym wrota więzienia przed nim się otwierają i kiedy wraca znowu w ten świat szeroki, rzucony jakby na pastwę losu. Ci, którzy go bliżej znali, zaufania do niego mieć nie mogą — i w ogóle wszyscy, posłyszawszy, że ten młody człowiek odsiedział karę w kryminale, odwracać się będą niego, jako od niebezpiecznego indywiduum. — Cóż więc dziwnego, iż taki młody przestępca, chociażby wyszedł z więzienia z najlepszemi chęciami, widząc się odepchniętym od ogółu, zbliży się do najgorszego gatunku wyrzutków i popadnie w recydywę? Po większych miastach utworzyły się nawet osobne towarzystwa, mające na celu zaopiekowanie się takim człowiekiem właśnie w tym niebezpiecznym momencie jego życia, aby wlać w niego otuchę i wskazać mu drogę do uczciwego i pracowitego życia, dając mu zarazem stósowne zajęcie. W naszych małomiasteczkowych i wiejskich stosunkach troska podobna przypadnie w pierwszym rzędzie duszpasterzowi, który powinien zwrócić swoją uwagę na tę błędną owieczkę, powracającą do jego owczatni. Swoją radą i wpływem mógłby się wiele przyczynić, aby powtórnie nie zeszła na bezdroża. Przypominamy tu św. Pawła Apostoła, jak po ojcowsku zajął się Onezymem, który swojego pana okradł i uciekł, a potem z listem apostolskim wrócił do niego, jako prawy chrześcijanin.

Wykaz misyj i rekolekcyj ludowych w roku 1905.

1) *Cmolas.* Misya pod kierownictwem OO. Redemptorystów od 31 grudnia do 11 stycznia 1905. Do św. Sakramentów przystąpiło 3900 parafian, wielu zapisało się do bractw pobożnych.

2) *Gręboszów.* Rekolekcye ludowe pod kierownictwem OO. Jezuitów od 31 grudnia 1904 do 14 stycznia 1905. Do spowiedzi i Komunii św. przystąpiło 3800 rekolektantów, z tych około 100 z Królestwa Polskiego; wielu zapisanych do bractw pobożnych.

3) *Uszew.* Misya dana przez OO. Redemptorystów od 1 do 10 lutego, w czasie której cała parafia wraz z dziatwą szkolną przystąpiła do św. Sakramentów, wielu też ślubowało od trunków alkoholicznych.

4) *Złota.* Rekolekcye ludowe pod przewodnictwem XX. Misyonarzy od 10 do 14 lutego. Do św. Sakramentów przystąpiła cała parafia, do ślubowania 281 osób.

5) *Jasień.* Misya pod kierownictwem OO. Redemptorystów od 18 do 24 lutego. Do spowiedzi i Komunii św. przystąpiło 750 osób, wielu zapisało się do Adoracyi N. Sakramentu.

6) *Okocim.* Misya dana przez OO. Redemptorystów od 18 do 24 marca, w czasie której cała parafia przystąpiła do św. Sakramentów, wielu ślubowało i zapisało się szczególnie do bractwa róż.

7) *Łapczyca.* Misya OO. Redemptorystów od 23 do 28 kwietnia. Do św. Sakramentów przystąpili wszyscy parafianie wraz z dziatwą szkolną.

8) *Lipnica murowana.* Misya pod kierunkiem OO. Redemptorystów od 23. kwietnia do 1. maja. Do św. Sakramentów przystąpiło 2500 parafian, wielu ślubowało, zawiązało się 80 róż.

9) *Bochnia.* Rekolekcye wielkopostne dane przez OO. Redemptorystów od 1go do 12. kwietnia, w których wzięła udział parafia, inteligencya miastowa, młodzież gimnazyalna i sodalicya maryańska.

10) *Tymowa.* Rekolekcye pod kierownictwem XX. Misyonarzy od 21. do 29go marca. Do spowiedzi i Komunii św. przystąpiło 1137 rekolektantów, ślubowało 270, zawiązano 27 róż.

11) *Góra św. Jana.* Rekolekcye dane przez OO. Jezuitów od 6. do 13. maja. Do św. Sakramentów przystąpiło około 2000 osób, ślubowało 600, szkaplerz przyjęło 500. —

12) *Szczyrzyc.* Rekolekcye pod kierunkiem OO. Jezuitów od 29. kwietnia do 6. maja. Do św. Sakramentów przystąpiło 1550 rekolektantów, ślubowało 450, wielu zapisało się do pobożnych bractw.

13) *Szyk.* Rekolekcye pod kierunkiem XX. Misyonarzy od 23. do 27. maja. — Do św. Sakramentów przystąpiła cała parafia, wielu ślubowało i zapisało się do bractw pobożnych.

14) *Bobowa:* Misya dana przez OO. Redemptorystów od 10. do 15. maja podczas której wszyscy parafianie przystąpili do spowiedzi i Komunii św.

15) *Brzesko.* Misya pod kierownictwem XX. Redemptorystów od 8. do 10go czerwca. Do św. Sakramentów przystąpiło 1650 osób, ślubowało 850, róż żywych przybyło 56.

16) *Zassów.* Misya dana przez OO. Redemptorystów od 17 do 24 czerwca, podczas której do św. Sakramentów przystąpiło 6400 osób.

17) *Jastrząbka nowa.* Misya OO. Redemptorystów od 10 do 17 czerwca. Do św. Sakramentów przystąpiło 2102, wielu ślubowało.

18) *Kamionka wielka.* Rekolekcye pod kierownictwem OO. Jezuitów od 19 do 26 sierpnia. Do spowiedzi i Komunii św. byli wszyscy parafianie, obcych około 400, ślubowało 130.

19) *Chronów.* Misya dana przez OO. Redemptorystów od 14 do 19 sierpnia. Do św. Sakramentów przystąpiło 596 osób.

20) *Ryglice.* Rekolekcye od 10 do 13 czerwca pod kierownictwem OO. Jezuitów. Do św. Sakramentów przystąpiło 2450 rekolektantów.

21) *Nowe-Rybie.* Rekolekcye od 6 do 14 września. Do św. Sakramentów przystąpiło 1747 osób, ślubowało 736.

22) *Góra ropczycka.* Misya pod kierownictwem OO. Redemptorystów od 16 do 21 września Do św. Sakramentów przystąpiło 4477 osób, do bractwa wstrzemięźliwości, do różańca wiecznego około 500.

23) *Nagoszyn.* Triduum misyjne od 30. września do 3. października przy zaprowadzeniu bractwa M. B. nieustającej pomocy. Do spowiedzi i Komunii św. przystąpiło 1384 osób, do bractwa M. B. n. pom. 339.

24) *Bielcza.* Misya pod kierownictwem OO. Redemptorystów od 2. do 10. grudnia. Do św. Sakramentów przystąpilo 1150 osób, z których wielu ślubowało i zapisało się do pobożnych bractw.

25) *Poręba-Spytko.* Renowacya od 17 do 21 czerwca pod kierownictwem XX. Misyonarzy. Do Sakramentów św. przystąpili wszyscy parafianie, z których wielu ślubowało i zapisało się do bractw pobożnych,

Z KONSYSTORZA BISKUPIEGO.

W Tarnowie, dnia 10. grudnia 1905.

† LEON
BISKUP.

X. Władysław Chendyński
Kanclerz.

Nakładem Kleru dyecezalnego. Drukiem Józefa Styrny w Tarnowie.